

Tegen de stroom in roeien

Het boek 'Van slippendrager tot lokale Wilders' van Peter Frans Koops biedt een interessant kijkje in het politieke leven van de lokale politicus, die de periode 2002-2012 omvat. Hoe zijn loopbaan begon bij Betaalbaar Bunschoten, het opzienbarende succes van de partij, de neergang als gevolg van interne spanningen, zijn royement, de oprichting van de Spakenburgse Vrijheids Partij (SVP) en natuurlijk het islamstandpunt. Tevens wordt een open beeld geschetst van de gang van zaken op het gemeentehuis aan het Stadsspui.

De fractievoorzitter van de Spakenburgse Vrijheids Partij geeft aan dat hij getracht heeft een fatsoenlijk, maar soms scherp verhaal van te maken. Voor de nieuwsgierigen en voor het gemak, zo geeft Peter Frans Koops aan, is er een namenregister opgenomen, zodat snel na te gaan is wat er over iemand geschreven is. Het register telt vele namen.

Arend Pruijs

„In de loop van de tijd heb ik me gemanifesteerd als een rechtse denker die geen blad voor de mond neemt. Dit kan vriend en vijand opleveren omdat ik nu eenmaal gecharmeerd ben geworden van het controverse politiek bedrijven à la PVV en Vlaams Belang”, verklaart het raadslid aan het begin van het boek. Daarin staat ook dat de benaming slippendrager afkomstig is van Menno Nagel en is uitgesproken in de tijd dat Koops de tweede man binnen Betaalbaar Bunschoten was, achter Arend Pruijs. „Ik was volgeling van Arend die in veel opzichten een leermeester was en wiens politieke standpunten ik tot de dag van vandaag nog steeds voor ogen houd. Toch vond ik het niet nodig dit boek op te dragen aan Arend Pruijs, dat zou op gespannen voet komen te staan met de huidige bevroren verhouding met hem. Eerder nog zou ik het boek dan willen opdragen aan Gerard van den Bor, die mij tot zijn dood toe heeft geïnspireerd als verpersoonlijking van de doorsnee kiezer.” De politicus die vroeger „on-nadenkend” GPV en ChristenUnie stemde schenkt ook aandacht aan de diverse ontwikkelingen binnen Betaalbaar Bunschoten. „Er waren succesvolle verkiezingen en leuke partijuitjes in de bossen van

Garderen. Het eindigde allemaal wat minder fraai.” Ondanks de verstoorde verhouding is Peter Frans Koops er van overtuigd dat Arend Pruijs hem nog volgt. „Frap-pant is wel dat ik zo'n beetje de enige ben in de raad die zijn politieke ideeën nog steeds gestalte geef. Ik ben er dan ook van overtuigd dat hij me volgt en ook nog wel diep in zijn hart tevreden over me is, maar dat hij er niet toe komt om dit te uiten.”

Menno Nagel

Over de relatie met Menno Nagel geeft de auteur aan dat die in de beginjaren wat koeltjes was en dat er schermutselingen in de pers waren over het ontstaan van Betaalbaar Bunschoten. „Later, toen Menno weer raadslid was, heb ik altijd bewondering gehad voor zijn deskundige inbreng, vooral tijdens de algemene beschouwingen. De verhoudingen met hem en 'zijn' CDA zijn goed en de SVP steunt op dit moment veel van zijn raadsvoorstellen.” Saillant detail is dat Nagel als eerste wethouder onlangs op uitnodiging een fractievergadering van de SVP bezocht om van gedachten te wisselen over de vele facetten van het politieke leven. „Dit was aangenaam verpozen, waarin wij zelfs enkele tips voor het politiek bedrijven meekregen.”

Geert Wilders

Met het oprichten van de Spakenburgse Vrijheids Partij kwam er naast plaatselijke ook landelijke media-aandacht. „Door vriend en vijand werd ik gekarakteriseerd als de lokale Wilders en in de plaatselijke krant verscheen zelfs een bewerkte foto waarin ik te zien was met een mooie blonde haardos. Onze visie op

de opkomst van de islam in West-Europa wordt gedeeld door vele burgers en mochten zij in mij een soort Wilders zien, dan vind ik dat geen probleem.”

In het boek krijgt de islam („De SVP heeft hierin een extra missie”) uiteraard veel aandacht. „Overigens pretendeert de SVP niet de waarheid in pacht te hebben over de islam. Wij roepen de burgers slechts op tot meer bewustwording en onderzoek naar de ware aard van dit verschijnsel.”

Kerk

Koops is waarschijnlijk het eerste raadslid van Bunschoten dat ooit boos de kerk uitliep. Aanleiding: uitspraken van de voorganger over de PVV. Bij het verlaten van de kerk knalde Koops de tussen-deur stevig dicht. „Later heb ik me voorgenomen het bij deze ene keer te laten. Achteraf kan ik er wel om lachen en heb geen spijt het te hebben gedaan.”

Het raadslid zegt zeer teleurgesteld te zijn in het verschijnsel kerkenraad. Hij maakte er op jonge leeftijd (23-27 jaar) zelf deel van uit. „Ik vond het ouderlingschap erg mooi en dankbaar werk. Nadat ik me op de politiek gestort had, kwam ik niet meer in aanmerking voor het ambt, mogelijk zat ik bij de verkeerde partij? Na verloop van tijd voldoe je gewoon niet meer aan het voorbeeldprofiel van een ambtsdrager. Mijn mening is dat een kerkenraad bij het al of niet geschikt zijn voor het ambt in deze op de troon van God lijkt te zitten en niet het besef van roeping tot een ambt zijn werk laat doen onder de zielen.”

Het met mensen spreken over het geloof zegt Koops nog steeds erg waardevol en fijn te vinden. „Mijn relatie met mijn Schepper gaat soms door diepe dalen, maar ik hoop dat de dankbaarheid over het verlossend werk van Jezus mijn keuzes in het leven zal blijven bepalen en dat ik het geloof niet verlies. Blij en dankbaar ben ik dat mijn beide zoons op het moment van schrijven ook nog steeds in God geloven.”

Peter Frans Koops: „In de loop van de tijd heb ik me gemanifesteerd als een rechtse denker die geen blad voor de mond neemt.” (foto: de Bunschoter)

De politiek heeft hem veel vreugde bezorgd, maar op het intermenselijke vlak zijn ook veel verhoudingen bekoeld. „En dan kun je je afvragen of het je dit allemaal waard is geweest”, aldus de spraakmakende inwoner. Mocht de SVP in de toekomst kunnen evolueren in een PVV dan wenst Koops wel een langere kandidatenlijst voor de verkiezingen van 2014. „Mocht de SVP gewoon SVP blijven, en die kans acht ik eigenlijk hoger, dan zou het goed zijn als de kieslijst ook dan meer body zou krijgen.” Maar de mogelijkheid te stoppen in voornoemd jaar, wordt niet uitgesloten.

Offers

Door de jaren heen heeft Peter Frans Koops veel tegen de stroom in moeten roeien. Dat heeft hem bergen energie en vele offers gekost. Hij hield zijn missie vol door een bijzonder grote mate van gedrevenheid en doorzettingsvermogen te tonen. Tal van saai raadsleden - in Van slippendrager tot lokale Wilders worden zij grijze muizen genoemd - kunnen aan die enorme motivatie een voorbeeld nemen.

Van slippendrager tot lokale Wilders is verkrijgbaar bij Bru-

na en The Read Shop. Ook kan het boek rechtstreeks bij Peter Frans Koops besteld worden. Pagina's: 194. Prijs: 19,95 euro. ISBN: 978-90-70708-37-5.

JAN MUIJS

Commissie Bestuur en Middelen

De commissie Bestuur en Middelen vergadert donderdag 5 april vanaf 19.30 uur in het gemeentehuis.

Agenda:

1. Opening
2. Vaststelling agenda
3. Vaststelling verslag vorige vergadering
4. Toezeggingen
5. Spreekrecht burgers
6. Mededelingen en rapportage samenwerkingsverbanden
7. Rondvraag
8. Weerstandsvermogen/stille reserves
9. Presentatie voorlichtingsfilm 'Wat Als' van de veiligheidsregio Utrecht
10. Jaarverslag griffie 2011
11. Jaarverslag Rekenkamercommissie
12. Regeling van werkzaamheden commissie
13. Sluiting

Voorwaardelijke celstraf voor Bunschoter

Een 68-jarige man uit Bunschoten is maandag door de Utrechtse rechtbank schuldig bevonden aan het bedreigen van een neef en het stalken en belasteren van een broer in een uitgeprinte e-mail. De Bunschoter kreeg twee maanden voorwaardelijke celstraf opgelegd.

De Bunschoters leefden in onmin omdat de verdachte meent dat hij nog pensioengelden moet krijgen van zijn 70-jarige broer bij wie hij jarenlang in het bedrijf heeft gewerkt. Volgens de broer viel de verdachte hem onder meer lastig met vervelende telefoontjes, zelfs diep in de nacht.

De verdachte bevestigde op een avond in mei 2010 bovendien kopieën van een uitgeprinte e-mail onder de ruitenwissers van auto's in de straat van een neef te hebben gestopt. In de mail beschuldigde hij zijn broer onder meer van het leegplunderen van zijn bedrijf en criminele contacten. De rechtbank vond ook bewezen dat de Bunschoter dezelfde avond zijn neef over de telefoon had bedreigd. De officier van justitie had hiervoor vrijspraak gevraagd. De Bunschoter had de uitgeprinte e-mail in januari 2010 ook naar het bestuur van een charitatieve stichting gestuurd, maar de rechtbank zag dit niet als smaad. Volgens de

rechtbank had de brief niet het karakter van een 'openbare kwaadwillige beschuldiging' omdat de man naar zijn zeggen alleen de twee medebestuurders wilde waarschuwen voor zijn broer. Die is voorzitter van de stichting. Tegen de verdachte was een half jaar voorwaardelijke gevangenisstraf geëist, maar de rechtbank hield het bij twee maanden voorwaardelijk. Dat was volgens de rechters 'passend en geboden'. Als bijzondere voorwaarde moet de Bunschoter zich door de reclasering laten begeleiden. De broers gaan inmiddels weer normaal met elkaar om, zo vertelden ze beiden tijdens de rechtszaak.

Forse boete voor uitschelden agenten

Een 55-jarige man uit Eemdijk moet van de Utrechtse politierechter vijfhonderd euro boete betalen voor het uitschelden van twee agenten in de nieuwjaarsnacht. Tegen de verdachte was duizend euro boete geëist.

De Eemdijker sprak de agenten na de jaarwisseling in Bunschoten op straat aan met de vraag of ze hem naar huis wilden brengen. Toen ze dit weigerden, werd hij boos en schold hij de twee politiemannen uit voor 'homo's' en 'kankerhomo's'. De verdachte zei woensdag tijdens de zitting herhaaldelijk dat hij zich niet kon herinneren wat hij had geroepen, maar hij kon zich niet voorstellen dat hij had gescholden. „Ik heb altijd respect voor de politie. Zo ben

ik ook opgevoed door mijn vader en moeder”, aldus de man. Hij wist bovendien zeker dat hij niet had gescholden met het woord kanker. Hij zou dat nooit doen omdat een broer aan de ziekte is overleden. „Ik blijf volhouden dat ik het niet heb gezegd”, aldus de Eemdijker.

Volgens de man moest iemand anders uit de menigte op straat hebben gescholden, maar voor politierechter mr. G. Perrick stond op grond van het proces-verbaal van de politiemannen vast dat het de Eemdijker was geweest. Bovendien had hij na zijn aanhouding op het politiebureau toegegeven dat hij de agenten voor 'homo' had uitgesproken. De rechter matigde wel de geëiste boete omdat ze die te hoog vond.